

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 18 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Słowenia) – E.G. / Republika Słowenii

(Sprawa C-662/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Wspólny europejski system azylowy – Dyrektywa 2013/32/UE – Artykuł 46 ust. 2 – Środek zaskarżenia od decyzji odmawiającej przyznania statusu uchodźcy, lecz przyznającej status ochrony uzupełniającej – Dopuszczalność – Brak wystarczającego interesu, w sytuacji gdy status ochrony uzupełniającej przyznany przez państwo członkowskie daje takie same prawa i korzyści jak wynikające ze statusu uchodźcy na podstawie prawa Unii i prawa krajowego – Znaczenie indywidualnej sytuacji wnioskodawcy do celów badania tożsamości rzeczonych praw i korzyści)

(2018/C 455/25)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: E.G.

Strona pozwana: Republika Słowenii

Sentencja

Artykuł 46 ust. 2 akapit drugi dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej należy interpretować w ten sposób, że status ochrony uzupełniającej, przyznany przez ustawodawstwo państwa członkowskiego takie jak w sprawie w postępowaniu głównym, nie oferuje „[tych] sam[ych] praw[...] i korzyści co prawa i korzyści zapewniane przez status uchodźcy na mocy prawa unijnego i prawa krajowego” w rozumieniu tego przepisu, w związku z czym sąd tego państwa członkowskiego nie może odrzucić środka zaskarżenia wniesionego przeciwko decyzji uznającej wniosek za bezzasadny w odniesieniu do nadania statusu uchodźcy, lecz przyznającej status ochrony uzupełniającej jako niedopuszczalnego z powodu braku wystarczającego interesu wnioskodawcy w kontynuacji postępowania, jeżeli zostanie ustalone, że zgodnie z właściwym ustawodawstwem krajowym prawa i korzyści wynikające z obu tych statusów ochrony międzynarodowej nie są rzeczywiście tożsame.

Taki środek zaskarżenia nie może zostać odrzucony jako niedopuszczalny nawet w razie stwierdzenia, w świetle konkretnej sytuacji wnioskodawcy, że nadanie statusu uchodźcy nie przyniosłoby mu więcej praw i korzyści niż udzielenie statusu ochrony uzupełniającej, jeżeli wnioskodawca nie powołuje się lub jeszcze się nie powołuje na prawa, które są przyznawane na mocy statusu uchodźcy, lecz nie są przyznawane lub przyznawane są jedynie w mniejszym zakresie na mocy statusu ochrony uzupełniającej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 32 z 29.1.2018.